Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

LOSSE NUMMERS 30 CT. VOOR ABONNE'S 20 CENT

Nº 48

26 NOVEMBER 1955

HIER SPREEKT DONALD DUCK

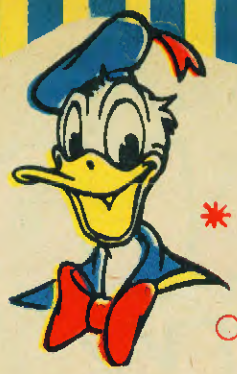

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Weten jullie wat de Boze Wolf als cadeautje aan Sinterklaas heeft gevraagd? Goed geraden! Hij heeft een Biggetje gevraagd.
Het ergste is, dat die loze schelm nog bijna zijn zin heeft gekregen ook! Dat zit zo. Hij had een brief geschreven aan Sinterklaas waarin hij vertelde, dat de dokter hem voor zijn gezondheid biggenvlees had voorgeschreven, maar dat hij te arm was om dat te betalen. Nu wordt Sinterklaas niet voor niets de Goede Sint genoemd en hij was dan ook werkelijk ontroerd, toen hij de brief van de Boze Wolf las. Hij kreeg innig medelijden met de arme stumper, die te arm was om zijn geschokte gezondheid te verzorgen. Hij gaf dan ook opdracht aan Piet om een mals biggetje bij de Wolf thuis te bezorgen. Gelukkig heb ik er nog nèt een stokje voor kunnen steken. Toen Piet namelijk bij mij aanbelde — met een spartelend biggetje onder de arm — en toen hij mij vroeg waar de Boze Wolf woonde, heb ik hem eventjes ingelicht over het ware karakter van de Boze Wolf.
Jullie begrijpen wel, dat het feest toen niet is doorgegaan. Ik ben zelfs bang, dat de Boze Wolf iets veel minder prettigs krijgt van Sinterklaas!
Zo kan het jullie ook vergaan. Je kunt gerust prachtige cadeaux vragen, maar je kunt er zeker van zijn, dat je alleen maar krijgt wat je verdient (en natuurlijk ook wat Sinterklaas betalen kan).
Er staan namelijk twee opschriften op de vlag van Sinterklaas. Het ene luidt „Loon naar Werken" en het andere „Zet de Tering naar de Nering". Houd je maar aan deze wijsheid vast!

DONALD

OOM DONALDS BRIEVENBUS

O, wat kunnen jullie het me soms moeilijk maken! Heus waar, zo nu en dan krijg ik brieven met vragen, waar ik bijna geen antwoord op weet te geven! Gelukkig heb ik een hele stapel dikke boeken waar over van alles en nog wat in staat. Stuur dus je vragen maar in; ik pieker en puzzle net zo lang, tot ik het weet. Je kent het adres: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan in de hoek moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus. Tot schrijfs, allemaal!
HERMAN BISSCHOP, PETTEN. Vind je het niet reuze fijn, om zo vaak van die grote schepen te zien? Woon je dicht bij de haven, Herman? Je moet maar veel groeten aan Gudi doen. Dag Herman.
PAUL TIMMER, DEN HAAG. Ha, die Paul! Ja hoor, met mij gaat het best. Met oom Dagobert ook. Hij was vanochtend iets aan het mompelen over postduiven die zo goedkoop zijn, maar toen ik hem vroeg, wat hij bedoelde, zei hij, dat ik dat volgende week wel zou zien. Ik ben benieuwd wat er komen gaat. Jij ook niet?
JAN VAN ZUUK, EPE. Ja Jan, ik zou best eens met jullie mee willen naar een speeltuin! Jammer genoeg heb ik daar geen tijd voor. Stel je voor, dat je dan die week geen „Donald Duck" in je brievenbus zou vinden! Dat zou toch verschrikkelijk zijn!

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen van de winnaars en winnaressen, die met hun goede oplossing van de prijsvraag in nummer 42 een prijs hebben gewonnen: Eerste prijs, een fototoestel: Jantje Moerel, **Wassenaar.** Tweede prijs, een vulpen: Bepple Stock, **Coevorden.**
Derde tot en met vijftiende prijs, een vulpotlood: Hannie Stegeman, **Lochem;** Bepple de Putter, **Axel;** M. Meerveld, **Zuilen;** Hank Sänger, **Harley (Engeland);** Guste Blom, **Warffum;** Pierre Bogmans, **Breda;** Wieger Terpstra, **Akkerwoude;** Marianne Winterwerp, **Den Haag;** Bennie Hergarden, **Oldenzaal;** Jan van der Vliet, **Hilversum;** Irene Briensissen, **Hlen;** Kees Doornbos, **Finsterwolde;** Aly Vos, **Kampen.**

De oplossing van de wekelijke prijsvraag in nummer 46 luidt: **Wie het laatst lacht, lacht het best.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

Fik Visser gaat er graag met zijn hengel en emmer op uit en heel vaak komt hij met een prachtige portie vis thuis. Ook deze keer heeft Fik veel geluk gehad. Omdat je niet in de emmer kunt kijken, heeft Fik de namen van de vissen, die hij gevangen heeft, op de buitenkant van de emmer geschreven. In iedere naam schreef hij echter één letter verkeerd. Als je nu van de negen namen de verkeerde letters opspoort, er de juiste letters voor in de plaats zet, en daarna deze negen letters in een bepaalde volgorde achter elkaar opschrijft, dan lees je welk beroep Fik uitoefent. Schrijf de naam van Fiks beroep (negen letters) op een briefkaart en stuur die vóór 1 December aan: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de kaart moet je schrijven: Oplossing nummer 48. Veel succes, allemaal!

Eerste prijs: Een prima fototoestel. Kodak zes - 20 Brownie. Model E. winkelwaarde f 28.-: tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen. merk Osmia. winkelwaarde f 16.50 derde t./m. vijftiende prijs: een fraai vulpotlood

DONALD DUCK *Een vrolijk weekblad*

uitgave van „Margriet". Weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidepperstraat 20, Amsterdam. Telef. 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 20 cent per week of f 2.60 per kwartaal. losse nummers 30 cent. Voor België 40 fr. per kwartaal. Adres voor België: de Geïllustreerde Pers N.V., Grote Steenweg 660, Berchem-Antwerpen. betalingen per postmandaat of P.C.R. 86491. Voor Indonesië, Nieuw Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 2.60 per kwartaal; voor de overige landen f 3.50 per kwartaal. ● *Copyright 1955 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V.". Alle rechten voorbehouden.*

De kleine BOZE WOLF

DOOR WALT DISNEY

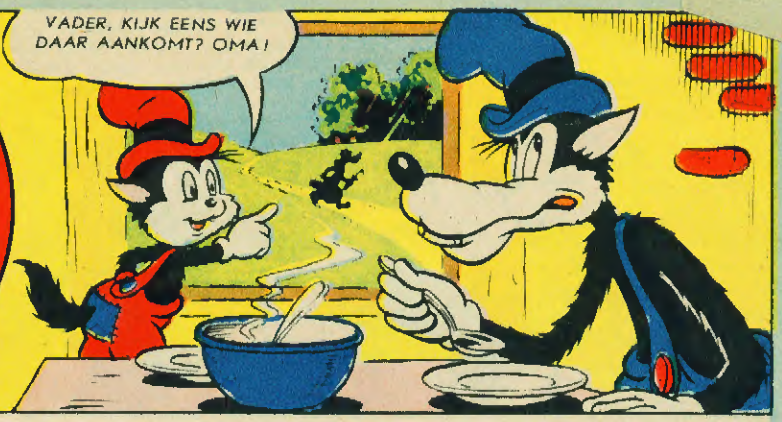

NIETS AAN TE DOEN! IK VIND HET WEL JAMMER, WANT IK WEET DAT JE ZO VEEL VAN KIPPETJES HOUDT, MAAR KLEINE WOLF VINDT DIE DIE VAST OOK WEL LEKKER!

KIPPETJES? O . . . WAT FIJN! KRIJG IK ER OOK EEN?
GEEN SPRAKE VAN! HIER KLEINE WOLF, EET DIT KIPPETJE MAAR VAST OP! ALS JE TERUGKOMT KRIJG JE ER NOG EEN.

KLEINE WOLF IS TE KLEIN OM ALLEEN NAAR HET POSTKANTOOR TE GAAN! IK DOE HET WEL EVEN!
JIJ BENT ZIEK! JE BLIJFT IN BED TOT JE BETER BENT!

HIJ IS HEERLIJK, OMA!

KLEINE WOLF, WACHT EENS EVEN! IK HEB JE IETS VERGETEN TE ZEGGEN!

ALS JE DIE BRIEF NAAR HET POSTKANTOOR GEBRACHT HEBT, PSST . . . PSST
O NEE, DAT DURF IK NIET! DAT IS VEEL TE GEVAARLIJK!

LAAT DAT MAAR AAN MIJ OVER! GA RUSTIG NAAR DE STAD EN DOE WAT IK JE GEZEGD HEB! TOT STRAKS, WOLFJE!

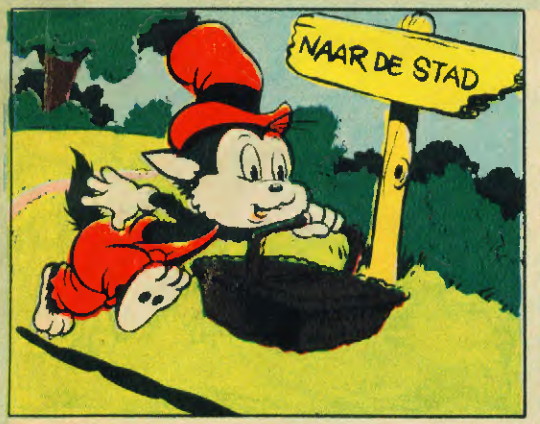
NAAR DE STAD

LATER . . .
HEBBEN JULLIE ZIN OM MET MIJ MEE NAAR HUIS TE GAAN EN EEN HELEBOEL LEKKERE DINGEN TE KOMEN ETEN?
MET JOU MEE NAAR HUIS GAAN? DAAR DENKEN WE NIET OVER! WE ZIJN VEEL TE BANG VOOR JE VADER, HOOR!

HIJ ZAL JULLIE ECHT NIETS DOEN!
WAAROM DAN NIET?

OMA IS VANMORGEN BIJ ONS GEKOMEN EN DAAROM IS VADER IN BED GAAN LIGGEN EN HEEFT HIJ GEZEGD, DAT HIJ KIESPIJN HEEFT EN MISSELIJK IS! TOEN MOEST IK VOOR OMA NAAR HET POSTKANTOOR EN . . .

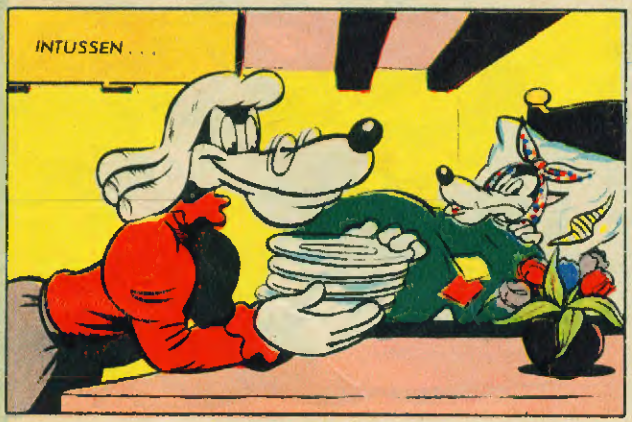
INTUSSEN . . .

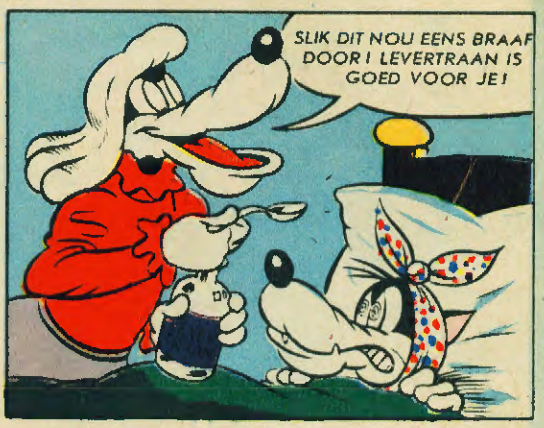
SLIK DIT NOU EENS BRAAF DOOR! LEVERTRAAN IS GOED VOOR JE!

DAT IS GOED VOOR KLEINE WOLVEN, MAAR NIET VOOR MIJ, HOOR! GA WEG MET DIE FLES! DAT WIL IK NIET!

ONZIN! NATUURLIJK EET JE DIT OP!

KRIJG IK NOU EEN KLONTJE SUIKER VOOR DE NARE SMAAK, OMA?
NEE HOOR, DAT IS NIET GOED VOOR JE KIESPIJN!
GA NU MAAR WEER BRAAF ONDER DE DEKENS LIGGEN! WE KRIJGEN DADELIJK BEZOEK!
IK WIL GEEN BEZOEK HEBBEN! BAH! DAN MOET JE LIEF EN AARDIG DOEN TEGEN JE GASTEN EN DAAR HEB IK HELEMAAL GEEN ZIN IN!
BAH!
OP
HET KOMT GOED UIT DAT JULLIE HIER ZIJN! IK GA JULLIE VANGEN!
BOEM

GA NAAR JE BED TERUG! EN O WEE, ALS JE ER NOG EENS UIT DURFT TE KOMEN! DAN KRIJG JE EEN PAK SLAAG VAN ME!
LIMONADE
IS DAT NOU EEN MANIER OM JE GASTEN TE ONTVANGEN? JE MOEST JE SCHAMEN!
NU ZAL IK EERST DE KIP VERDELEN!
EN DAARNA ETEN WE DE BROODJES MET HAM OP EN DRINKEN WE DE HELE LIMONADEFLES LEEG! IK HEB TOCH ZO'N HONGER, OMA! IK RAMMEL GEWOON!
BAH!
KNARS
MIDAS, IK BEN NU IETS VOOR JE AAN HET KLAARMAKEN, WAAR JE HEEL VLUG BETER VAN ZULT ZIJN! HET IS AL BIJNA KLAAR!
MAAKT U EEN GEBRADEN HAANTJE VOOR ME? DAT VIND IK ZO LEKKER! EN KRIJG IK OOK EEN BEETJE LIMONADE?

IK HEB GEEN KIP EN LIMONADE VOOR JE, MAAR HEERLIJKE PAP! HIER, PROEF MAAR EENS!
BAH!
DOE JE MOND OPEN! WAT MOETEN DE BIG-GETJES WEL VAN JE DENKEN!
HET KAN ME NIETS SCHELEN WAT ZE VAN ME DENKEN! IK WIL NIET ETEN!
WAT JAMMER, DAT JE VADER HIER NIETS VAN MAG ETEN, KLEINE WOLF! HET SMAAKT TOCH ZO LEKKER! HMM!
HIJ IS HEEL ERG ZIEK! KIJK MAAR, HIJ WIL NIET EENS ZIJN PAP OPETEN!
KOM MIDAS, FLINK WEZEN! NOG ÉÉN HAPJE EN JE MAG VOOR DEZE KEER DE REST LATEN STAAN!
IK HOUD NIET VAN PAP! DAT EET IK NIET!
HEB JE DAN MISSCHIEN LIEVER LEVERTRAAN? DAT IS OOK HEEL GOED VOOR JE MISSELIJKHEID, WEET JE?
IK WIL HELEMAAL NIETS HEBBEN! IK HEB GENOEG VAN DAT GEPLAAG!
HOE DURF JE! O.. WAT BEN IK BOOS! IK GA NAAR HUIS!
BLIJF NU NOG EVEN, OMA!

GAAT U NU HEUS WEG, OMA? DAN ZAL DE BOZE WOLF ONS VAST EN ZEKER PAKKEN EN OPETEN!
DAAR HAD IK NIET AAN GEDACHT! WAT ZAL IK DOEN?
IK WEET HET AL! GAAN JULLIE EERST MAAR WEG! IK WACHT VIJF MINUTEN EN DAN VERTREK IK OOK! DAN ZIJN JULLIE WEL WEER VEILIG THUIS!
DAG OMA! DAG WOLFJE! TOT ZIENS! HEEL HARTELIJK BEDANKT VOOR ALLE LEKKERE DINGEN!
MIDAS, BLIJF VAN DIE HAANTJES AF EN GA NAAR JE BED! OP ZO'N MANIER WORD JE NOOIT BETER OF BEN JE SOMS NIET ZIEK?
EVEN LATER . . .
NU ZAL IK MAAR GAAN! DE BIGGETJES ZIJN VAST AL LANG THUIS!
DAG OMA!
H-M-M-M! DAT SMAAKT ME BEST!

GELUKKIG, OMA IS WEG! ZE ZAL WEL NIET ZO GAUW WEER TERUGKOMEN! EN NU WORDT HET TIJD DAT IK 'DE BIGGETJES GA VANGEN!
WAAROM LAAT U MIJN VRIENDJES TOCH NIET MET RUST!
OMDAT IK HET ZO ERG VIND DAT ZE IN MIJN HUIS LEKKERE DINGEN ZATEN TE ETEN!
DAAR KOMT DE BOZE WOLF AAN! RIJ ZO HARD ALS JE KUNT KNOR! ANDERS HAALT IE ONS NOG IN!
SCHIET TOCH OP, KNOR! HIJ IS AL VLAKBIJ! STRAKS VANGT IE ONS NOG!
D.D 19-55
HET GAAT NIET, JONGENS! ER IS IETS KAPOT! O, IK ZIE HÉT AL!
DAT IS NET OP TIJD! DAAR IS IE AL!
BOEM!
HOERA!
ALWEER MISLUKT! IK HEB TOCH OOK ALTIJD PECH IN MIJN LEVEN!
BAH!
HA! HA!

DONALD DUCK

DONALD DUCK

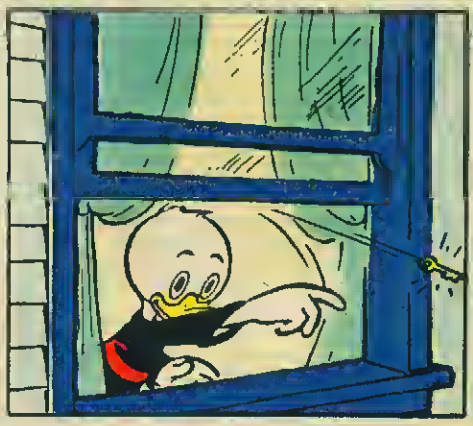

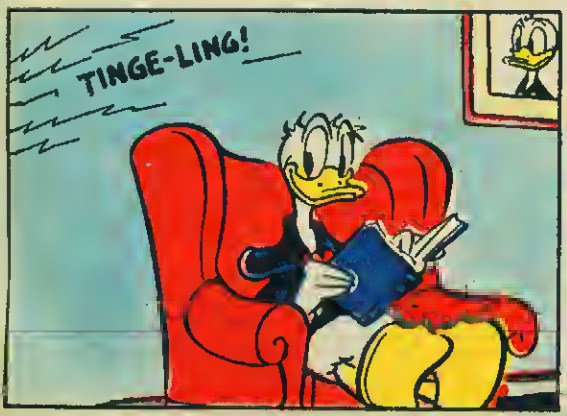

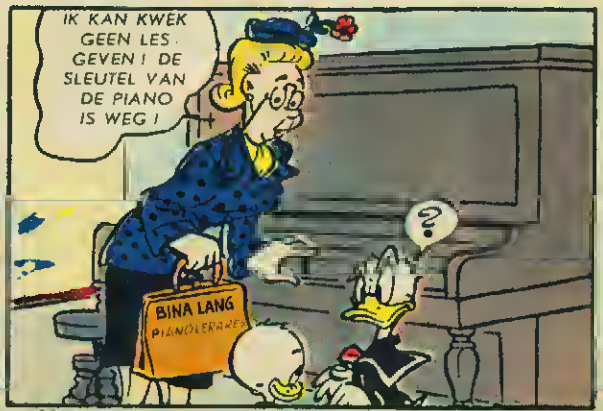

GEORGINA, een meisje, is zo jongensachtig, dat zij door iedereen George wordt genoemd. In de grote vacantie komen haar neven Juul en Dick en haar nichtje Anneke bij haar op Kirrin-hoeve logeren. George's moeder wordt onverwacht naar het ziekenhuis gebracht en haar vader gaat mee. Om te ontkomen aan de zure huishoudster juffrouw Stok, die hen heel vervelend behandelt, vluchten de vier kinderen met de hond Timmie naar Kirrin-eiland. Daar vinden zij een grot, waarin zij gaan wonen en slapen. Gedurende de tweede nacht op het eiland worden Juul en George opgeschrikt door het grommen van Timmie en door een vreemd geluid. Zij gaan op onderzoek uit en zien een licht op het oude wrak, dat op de rotsen ligt en waarop zij de vorige dag een koffer hebben gevonden.. Wanneer zij vlak bij het wrak zijn gekomen, zien zij het licht bewegen.

Ademloos bleven Juul en George staan toekijken. Het licht bewoog langzaam over het wrak en toen opeens was het helemaal verdwenen. Zij hoorden het geklots van water en heel flauw het geluid van stemmen. „Ik denk, dat ze met een roeiboot naast het wrak liggen," fluisterde Juul. „Hun grotere boot ligt natuurlijk een eind de zee op." Na een paar minuten zagen ze het lichtje weer, nu veel vager en veel verder weg dan eerst. Het ging op en neer, dus Juul had zeker gelijk gehad; de nachtelijke bezoekers zaten in een roeiboot, die hen naar hun schip zou brengen. Nog even bleven ze kijken, maar er was niets meer te zien of te horen. „Laten we maar teruggaan," stelde George voor. „We gaan morgen wel eens kijken, wat er op het wrak gebeurd is. Daar is het nu toch te donker voor." Ze gingen dezelfde weg terug en even later stonden ze weer bij het gat in de rots. Eerst liet George zich zakken en daarna Juul. Tim was blij en opgewonden, dat zijn vrouwtje weer bij hem was, maar George zei hem, dat hij stil moest zijn. Zonder Dick en Anneke wakker te maken, kropen ze weer in bed en even laten sliepen ze. Timmie nestelde zich tegen George's voeten en deed allebei z'n ogen en één oor dicht — het andere hield hij open voor het geval er weer onraad was....

Anneke en Dick waren de volgende morgen echt boos, toen ze hoorden wat er 's nachts was gebeurd. „Je had ons toch wel wakker kunnen maken," zei Dick uit zijn humeur. „Dat zouden we heus wel gedaan hebben, als er veel te zien was geweest," zei George. „Maar we zagen alleen maar een lichtje en we hoorden van heel ver stemmen — dat was alles. Dus dat was niet de moeite waard!" Dick zei niets meer, maar hij bleef kwaad kijken. Zijn gezicht klaarde pas op, toen hij hoorde, dat ze naar het wrak zouden gaan om te kijken wat daar aan de hand was. Ze moesten wachten op laag water, en toen het zover was, liepen ze over de klippen naar het piertje. Even later had George het touw weer omhooggegooid en klauterde de een na de ander lenig naar boven, naar het dek van het wrak. Ze liepen meteen naar het kleine scheepskastje, waarin Anneke de koffer had ontdekt. Nu hing het deurtje niet half open, maar zat stijf dicht. Juul trok aan het knopje, maar het deurtje gaf niet mee. Toen zag hij, dat er een wig tussen was gestoken om het te laten klemmen. Hij gaf een ruk aan het stukje hout, dat er meteen uitvloog, waarna het deurtje vanzelf openviel. „Is er nog meer bijgekomen?" vroeg George. Ze bogen zich allemaal over het kastje heen. „Ja," zei Juul, „kijk eens! Blikken met levensmiddelen! En kopjes en schoteltjes — net of iemand anders hier ook wil komen kamperen! Wat raar hè? De koffer staat er ook nog, maar hij zit nog steeds op slot. En daar ligt een pak kaarsen en een lamp en een pak kleden. Wat zou dat allemaal te betekenen hebben?" Het was een groot raadsel. Juul stond met een diepe rimpel tussen zijn wenkbrauwen

De vijf gaan er vandoor

EEN SPANNEND VERVOLGVERHAAL DOOR ENID BLYTON

te piekeren. „Ik denk, dat iemand hier wil komen om op de smokkelwaar te wachten," zei hij eindelijk. „Nou, we zullen op de uitkijk blijven, hoor! Dag en nacht, als het moet!" Opgewonden klommen ze weer langs het touw omlaag en George wipte het los en wond het om het middel. Ze praatten over de smokkelaars en over de geheimzinnige vondst en over de grot, waarin zij woonden en die zo'n goede schuilplaats was. Zij konden vanuit de grot over een groot gedeelte van de rotskust van het eiland kijken en de zee in de gaten houden, maar omgekeerd kon niemand hen daar zien! „Hoe zit het eigenlijk met de inham, waar de boot ligt?" vroeg George. „Stel je voor, dat ze daar landen, als ze met een roeiboot komen!" — „Ja," zei Dick verschrikt, „en als ze de boot vinden, dan hebben ze ons ook gauw genoeg te pakken! Die moesten we maar verstoppen, zeg!" — „Maar hoe?" vroeg George, die wel begreep, dat het niet meeviel om zo'n grote boot te verbergen. „Dat zien we nog wel," zei Juul, „laten we eerst maar eens gaan kijken!" Alle vier en Tim er bij gingen ze naar de inham, waar hun boot, hoog opgetrokken tegen de klippen, schijnbaar zo veilig lag. George nam de hele omgeving eens nauwkeurig op en kreeg toen een idee. „Denk je, dat we de boot om deze rots heen kunnen krijgen?" vroeg ze aan Juul. „Daar zou hij prachtig verborgen liggen! Alleen als iemand toevallig ook om de rots heen zou lopen, zou ie 'm ontdekken, maar dat zal wel niet zo gauw gebeuren." De anderen vonden, dat ze het maar moesten proberen. Met veel gepuf en gehijg sleepten ze de zware boot om de rots heen, die hem bijna helemaal verborg. „Mooi zo," zei George, die naar de inham ging om te kijken of er vandaar af nog iets te zien was. „Alleen de achtersteven steekt er nog een klein eindje uit. Laten we daar flink wat zeewier over gooien, dan is dat ook weer opgelost!" Ze trokken armenvol zeewier van de rotsen af en hingen dat zorgvuldig over de achtersteven; daarna was de boot werkelijk onzichtbaar. „Zie zo," zei Juul, en keek op zijn horloge, „jongens, het is al bij half twee! Wat is de morgen gauw opgeschoten met al dat werk! Geen wonder, dat ik zo'n honger heb! Anneke, zorg jij voor de boterhammen?" Ze liepen terug naar de grot en Anneke en George sneden en smeerden stapels boterhammen, terwijl Dick en Juul onder veel gelach en gehaspel thee probeerden te zetten. Ze waren zo onhandig, dat het Anneke eindelijk te bar werd. „Toe maar," zei het kleine meisje parmantig, „gaan jullie maar weg, dan zal ik het wel weer doen! Jullie kunnen er toch niets van!"

Ze vond het heerlijk, dat ze in hun kleine huishoudentje tenminste onmisbaar was, want omdat ze de jongste was, mocht ze met veel van de andere werkjes niet echt meedoen. Een kwartiertje later zaten ze als uitgehongerde wolven te eten en dronken volle bekers heerlijke, zoete, warme thee. „Ik denk, dat we rantsoenen moeten gaan maken," zei Anneke, „jullie eten zo veel, dat redden we nooit een hele week of tien dagen!" — „Hè!" riep Dick uit, „ben je mal! Als er geen blik meer is, gaan we wel vissen, hoor! Maar geen rantsoenen, want dat is slecht voor mijn lijn!" Juul en George schoten in de lach, toen ze naar Dicks blozende gezicht keken en George zei: „Over jouw lijn maak ik me geen zorgen! Je ziet er uit als Hollands welvaren!" Dick grinnikte [illegible] en ging achterover in het warme zand liggen.

Anneke volgde zijn voorbeeld en even later sliepen ze allebei als een roos. Juul en Dick keken elkaar lachend aan en Juul fluisterde: „Ik ga boven op de rots wachthouden, ga je mee?" — „Ja," fluisterde George terug en vlug klommen ze langs het knopentouw naar boven. „Weet je wat we doen?" zei Dick. „Eerst zit ik op de uitkijk en ga jij wat slapen en dan maak ik je wakker en dan draaien we 't om. Goed?" „Puik!" zei George, die slaap had na haar nachtelijk avontuur. Zij maakte het zich gemakkelijk in de geurige hei en Juul bleef rechtop zitten. Hij keek uit over de zee en dacht aan al de dingen, die er waren gebeurd. Hij voelde zich eigenlijk niet zo heel erg gerust. Zou oom Henk niet vreselijk kwaad zijn, als hij hoorde, dat ze zomaar met z'n vijven er vandoor waren gegaan? Maar ja, het was toch ook geen uithouden met juffrouw Stok en Eduard.... trouwens, meneer Stok was ook geen opwekkend gezelschap. Juul grinnikte in zichzelf en verschrikt keek hij naar George. Maar die sliep gerust en werd niet wakker van het geluid. Twee uur lang bleef Juul onbeweeglijk zitten en toen werd hij zo slaperig, dat hij dacht het geen minuut meer uit te kunnen houden. Hij stootte George aan en zei: „Hé, lullak, nou is 't mijn beurt! M'n ogen vallen haast dicht!" George ging overeind zitten en wreef haar ogen uit. „Hè," zei ze, „ik heb heerlijk geslapen! Hoe staat het met het grut beneden?" — „Nog niks van gehoord, opoe!" grinnikte Juul. „Maar ze zullen zo wel wakker zijn!" Nu ging hij liggen en George nam de wacht van hem over. Ze had een kwartiertje naar de zee zitten kijken, toen ze van uit het gat de stemmen van Dick en Anneke hoorde. „Ja," riep ze zachtjes naar beneden, „wij zijn hier! Maak geen lawaai, want Juul slaapt net! Wij waren ook moe, na vannacht!" Even later verscheen het hoofd van Dick uit het gat en George vroeg: „Komt Anneke ook?" — „Nee," zei Dick, „en ik ga ook weer terug, want we gaan zwemmen. We zijn kwaad, dat we in slaap zijn gevallen, want nou is de hele middag verknoeid!" George lachte. „Dan gaan jullie vanavond maar wat later naar bed, hoor," zei ze. Dicks hoofd verdween weer en na een paar minuten zag George hem en Anneke langs het strandje naar de zwempoel lopen. Ze had best zin om mee te gaan, maar ze kon niet — er moest wacht gehouden worden, want wie weet zouden de smokkelaars gauw terugkomen! Ze hoorde Dick en Anneke roepen en lachen, maar ze zag ze niet meer. Wat klonk dat geplas van het water aanlokkelijk! George keek eens naar de slapende Juul, maar de verleiding werd haar toch te machtig. Voorzichtig stond ze op en kroop door het gat naar beneden en rende Dick en Anneke achterna. „Hé, jongens," riep ze, toen ze bij het poeltje was gekomen, „hier ben ik! Ik hield het niet langer uit, toen

ik al dat geplas hoorde!" Dick en Anneke zaten op de rand van het natuurlijke zwembad bij te komen van een zwemwedstrijd, die ze net hadden gehouden en die Dick natuurlijk gewonnen had. „Ha, die George," zei Dick, „zeg, moet je geen wacht houden eigenlijk? Juul zal wel kwaad zijn, als hij merkt, dat je weg bent gegaan, hoor!" George haalde onverschillig haar schouders op en floot naar Tim, die lui op het strand lag te slapen. „Och," zei ze, „we hebben er al de hele middag gezeten en er kwam geen sterveling, dus het zou wel toevallig zijn, als er nu opeens onraad was." De drie kinderen doken in het water en zwommen en speelden naar hartelust. George vergat helemaal, dat ze van plan was geweest na een kwartiertje weer de rots op te klimmen om wacht te houden en het was zeker al een uur later, dat Juul opeens met een boos gezicht om de hoek van de rots kwam. „Nou," riep hij al vanuit de verte, „jij bent ook een mooie, George! Moeten we nodig wat van Anneke zeggen, als die in slaap valt! Jij loopt zelf weg om te gaan zwemmen, als je wacht moet houden!" George wilde net wat terugzeggen, maar op dat moment stond Tim opeens op en gromde dreigend. Zijn nekharen gingen overeind staan — een teken, dat hij onraad rook. Dicht tegen de grond aangedrukt begon hij het glibberige pad langs de rotsen op te klimmen. Juul rende meteen achter hem aan, vloog hem voorbij en was al boven voor Timmie vijf onhandige glijpassen had gedaan! George en de andere twee klommen ook zo vlug ze konden omhoog en toen ze eenmaal boven op de rots stonden, zagen ze meteen waarom Tim gegromd had. Recht voor hen uit, maar op een flinke afstand, liepen twee mensen. Maar heel eventjes zagen zij ze voor ze verdwenen achter de struiken. „Vlug....," fluisterde Juul, „er achter aan! Ze zijn de richting van het kasteel opgegaan!" Hij keek George aan en zei alleen maar: „Zie je nou?" George kreeg 'n vuurrode kleur. Ze snapte best wat Juul bedoelde: als ze niet weggelopen was, had ze waarschijnlijk kunnen zien, wie er op het eiland kwam en hóe ze er gekomen waren. Het was haar schuld, dat ze nu niet wisten met hoeveel mensen ze rekening moesten houden. Voorzichtig slopen ze in de richting van de ruïne. George hield Tim bij zich, voor het geval hij weer begon te grommen. „Pas op!" zei Juul opeens, „duik weg!" Met kloppend hart zaten ze allemaal achter de grote braamstruiken, die om de bouwvallen van het kasteel groeiden.

„Stil, hoor, Tim!" fluisterde George in Tims oor en de hond gaf geen geluid, maar zijn hele lijf trilde van de spanning. Juul gluurde tussen de bladeren door en boog de takken een beetje uiteen. Hij schramde zijn handen tot het bloedde, maar daar lette hij niet op. Hij zag juist iemand over de binnenplaats van de ruïne lopen.... één gedaante.... of waren het er twee?.... of drie? Hij kneep zijn ogen dicht om beter te kunnen zien, maar opeens was er helemaal niets meer te zien....

Wie zijn die geheimzinnige bezoekers, die ongevraagd op Kirin-eiland komen? Zijn het vrienden of.... vijanden? Wat hangt ons dappere vijftal nu weer boven het hoofd? Volgende week horen we meer!

WALT DISNEY'S

kleine Hiawatha

IK NOOIT GEWETEN JIJ ZO GOED KUNNEN TOVEREN! MAAR JIJ MIJ NIET IN KIKKER MOGEN VERANDEREN, HOOR! IK LIEVER HIAWATHA ZIJN!
OEF!
JIJ VOOR DIE POT VAST VEEL GELD KUNNEN KRIJGEN! JIJ DAAR BEST TIEN POPPEN VAN KUNNEN KOPEN!
IK DAT WETEN!
KWAK!
MAAR IK EERST EEN POP KOPEN EN DAAR-NA VEEL SNOEP EN IJSJES!
GOED ZO! HIAWATHA NU VOORTAAN VAST NIET MEER ZO ON-AARDIG DOEN TEGEN ZIJN ZUSJE!
ALS ZILVERSLANG TOVEREN KAN, MIJ DAT OOK KUNNEN EN VEEL BETER! MANNEN ALLES HELEBOEL VEEL BETER DOEN DAN MEISJES! MIJ VEEL MOOIERE POT GAAN BAKKEN!
HM-M-M!
IK NIET ALLEEN MOOIERE POT BAKKEN, MAAR MIJN POT OOK VEEL MEER MOETEN KUNNEN ZEGGEN DAN: „KWAK!"
IK MIJN POT HELE VERHALEN LATEN VERTELLEN EN IK HEM OOK VEEL MOOIER VERVEN!
EVEN LATER...
TOTEM! TOTEM! IK JOU TOVEREN IN EEN POT DIE MOOIE VERHALEN KAN VERTELLEN!

H.M.M.M! WAT DOET FIFI DAAR? EN ER WAREN NOG ZOVEEL ANDERE HONDEN! HET DUIZELT PLUTO EVEN! WAT VERTELDE MICKEY TOCH OOK WEER!
?
O . . . DAT ZIJN NATUURLIJK DIE HONDENDIEVEN! PLUTO HEEFT ONTDEKT WAAR DE SCHUILPLAATS VAN DIE GEMENE KERELS IS!
VLUG MICKEY HALEN EN OOK DE POLITIE! ALS MICKEY NOU MAAR NIET TE VER WEG IS! STEL JE VOOR DAT HIJ TE LAAT KOMT!
WACHT EENS EVEN! DE POLITIE KOMT WEL! MAAR EERST MOET HIJ MICKEY EEN LESJE GEVEN!
NIEMAND DENKT ERAAN JOU TE STELEN! HAHA!
DAT KUN JE NOU WEL ZEGGEN, MICKEY, MAAR PLUTO DENKT DAAR ANDERS OVER! WAT ZAL MICKEY VERBAASD ZIJN ALS HIJ HOORT, DAT ZIJN PLUTO GESTOLEN IS!
HOOR EENS! ER STAAT IEMAND AAN DE DEUR!
WAF! WAF!
WAT IS DAT VOOR EEN DIER?
IK WEET HET NIET! HET LIJKT WEL EEN HOND, MAAR IK WEET HET NIET ZEKER!
MAAK DAT JE WEGKOMT! WE KUNNEN HIER ALLEEN MAAR RASHONDEN GEBRUIKEN!

OEF! WIJ TE LAAT ZIJN, ZOON! BORIS AL MIJN VELLEN GESTOLEN!
KIJK VADER, DAAR OP GROND SPOREN ZIJN VAN DIEF! KIJK! DAAR!
EN DAAR SPOREN ZIJN VAN ZIJN PAARD EN DAAR ACHTER VAN NOG EEN PAARD! ZOU BORIS BOEF SAMEN MET ANDERE DIEF BEVERVELLEN STELEN, DENKT U?
OEF! MIJN MUSTANG! BORIS BOEF MIJN PAARD OOK GESTOLEN!
GROOT OPPERHOOFD VERLOREN ZIJN! MIJ VOOR GELD VAN BEVERVELLEN VOORRAAD IN MOETEN SLAAN VOOR DE WINTER! MIJ NOU NIETS KUNNEN KOPEN!
U NOG WITTER UITZIEN DAN WITSTE BLEEKGEZICHT!
IK MEDICIJNMAN VOOR U GAAN HALEN!
MIJN ZOON HIERBLIJVEN! IK MEDICIJNMAN NIET KUNNEN BETALEN!
IK MIJN POT AAN MEDICIJNMAN GEVEN, VADER! HIJ DAN VAST EN ZEKER BIJ U WILLEN KOMEN!
WAT GEBEURT ER? OEF, EEN STEEN! MIJ HEM NIET GEZIEN HEBBEN!
KOM TERUG, POT! IK JOU NODIG HEBBEN OM MEDICIJNMAN TE BETALEN! MIJN VADER ZONDER JOU NIET BETER WORDEN!
WAT HEB IK EEN GELUK VANDAAG! DE VELLEN DIE IK BIJ HET OPPERHOOFD GESTOLEN HEB, ZIJN GOUD WAARD!

KRAK!
OEF, DAAR BORIS BOEF LIGGEN! MIJN POT HEM HEEL HARD OP ZIJN HOOFD GEVALLEN! WAT EEN BOF!
IK BORIS MET ZIJN EIGEN LASSO VASTBINDEN EN DAN SHERIFF HALEN! O . . . MIJ PAARD HOREN . . . EN DAAR SHERIFF AANKOMEN!
HOP! HOP! HOPPEDY HOP!
IK BORIS BOEF GEVANGEN, SHERIFF! EN DIE VELLEN VAN MIJN VADER ZIJN!
DAT HEB JE KNAP GEDAAN, KLEINE HIAWATHA!
HEB JE HEM DIE POT NAAR ZIJN HOOFD GEGOOID? DAN KUN JIJ GOED MIKKEN, ZEG! AL HAD IK NOG ZO MIJN BEST GEDAAN, DAT WAS MIJ NIET GELUKT!
MIJ ERG KNAP!
MIJN VADER MIJ KNAPSTE EN SLIMSTE VAN ALLE INDIANEN VINDEN!
JE MAG HET PAARD EN DE BEVERVELLEN VAN JE VADER WEL MEE NAAR HUIS NEMEN! EN NOG WEL BEDANKT VOOR JE HULP, HOOR!
EVEN LATER . . .
VADER, KIJK! MIJ UW BEVERVELLEN EN UW MUSTANG TERUGBRENGEN! IK BORIS BOEF NA HEEL LANG VECHTEN GEVANGEN EN AAN SHERIFF GEGEVEN!
HOERA! MIJN ZOON DAPPERE KRIJGER ZIJN! HIJ MAG VOOR BELONING BEVERVEL UITZOEKEN!
JOUW POT NOG HIER ZIJN, ZILVERSLANG? JIJ HEM NOG STEEDS NIET GERUILD HEBBEN IN WINKEL?
MIJ HEM LIEVER ZELF HOUDEN!
KWAK!

IK DIE POT BEST WILLEN HEBBEN! IK DAN VEEL FIJNE D!NGEN TOVEREN! MIJ PAARD WILLEN HEBBEN EN O . . . NOG ZOVEEL MEER!
IK HIAWATHA BESLIST NIET VERTELLEN DAT BLANKE MAN VAN WINKEL MIJN POT NIET HEEFT WILLEN KOPEN!
KWAK!

ZEG, ZILVERSLANG, JIJ JOUW POT TEGEN MIJN BEVERVELLETJE WILLEN RUILEN? DIT HEEL MOOI VEL ZIJN!
GOED DAN, OMDAT JIJ HET BENT!

IK METEEN NAAR WINKEL GAAN EN ALLERMOOISTE POP UITZOEKEN! EN MISSCHIEN OOK NIEUWE JURK KOPEN!
HAHA! IK ZILVERSLANG HEEL ERG DOM VINDEN! DEZE SPREKENDE POP MINSTENS TIEN VELLEN WAARD ZIJN!

WAT!? ZILVERSLANG, LUISTER EENS! WAAROM DEZE KIKKER IN POT ZITTEN?
KWAK!
HIHI! MIJ HEM DAAR ZELF INGESTOPT HEBBEN! POT ANDERS NIET KUNNEN PRATEN!

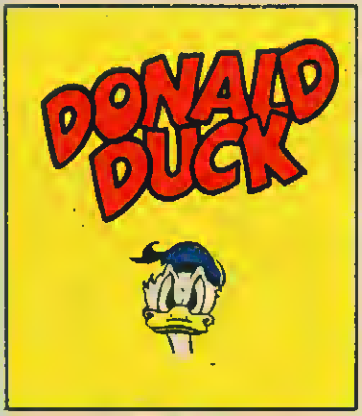
DONALD DUCK

GOEDE MORGEN, KLEINTJE!

HOE GAAT HET ER MEE, KLEINTJE?

LEKKER WEER, HÈ, KLEINTJE?

GOEDE MORGEN, KLEINTJE!

TOM POES EN DE TOVERLEERLING

HEER OLLIE B. BOMMEL, DIE IN HET LETTERLAND VEROORDEELD WAS TOT VIJF JAAR DIENST ALS INKTKOELIE, WERD DOOR EEN GRIMMIGE BEWAKER NAAR ZIJN WERK GEDREVEN. DE TOEKOMST ZAG ER SOMBER VOOR HEM UIT; DE TOVERLEERLING FAUSTJE HAD HEM MISSCHIEN KUNNEN HELPEN, MAAR DIE HAD ZICHZELF OP LAFHARTIGE WIJZE WEG-GETOVERD . . . . EN NU KON HULP ALLEEN NOG MAAR GEBODEN WORDEN DOOR TOM POES, DIE TOEVALLIG NOG IN HET BEZIT WAS VAN DE TOVERBOEKEN. . . . .

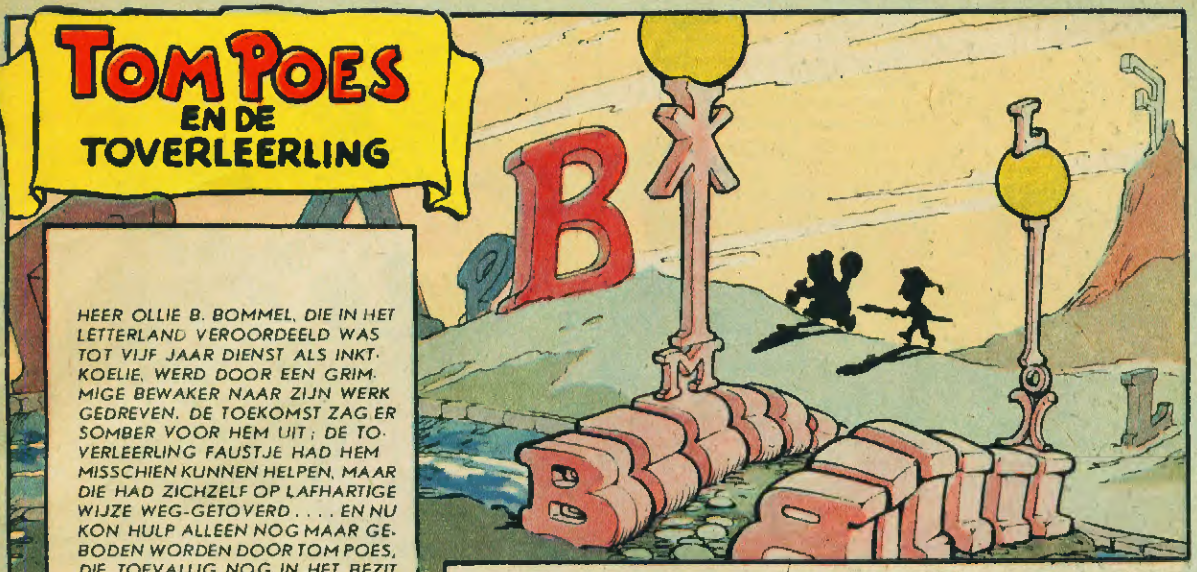

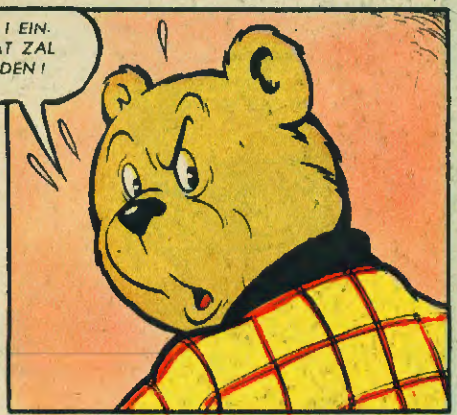

TOM POES WILDE PROBEREN, OM HEER BOMMEL MET BEHULP VAN DE TOVERBOEKEN TE BEVRIJDEN – MAAR DEZE MAAKTE BIJ ZIJN NADERING ZO'N MISBAAR, DAT DE REDDINGSPOGING AL DIRECT DREIGDE TE MISLUKKEN....

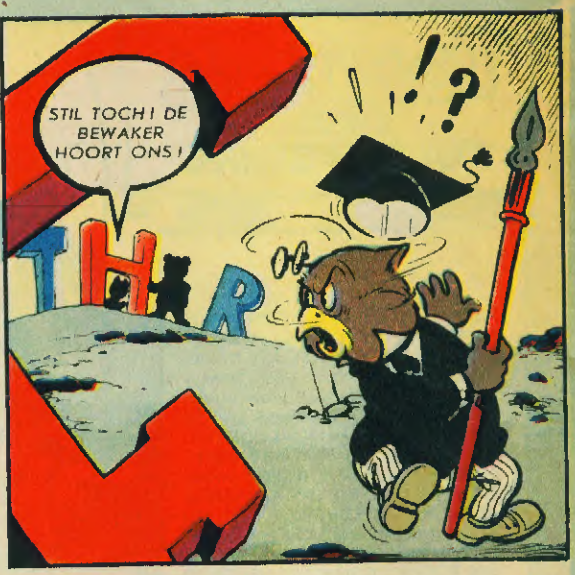

KOORTSACHTIG ZOCHT TOM POES IN HET „TOVER-ABC" NAAR EEN SPREUK, WAARMEE HIJ DE BEWAKER ONSCHADELIJK ZOU KUNNEN MAKEN – EN BIJ GEBREK AAN TIJD NAM HIJ TENSLOTTE MAAR DE EERSTE DE BESTE . . .

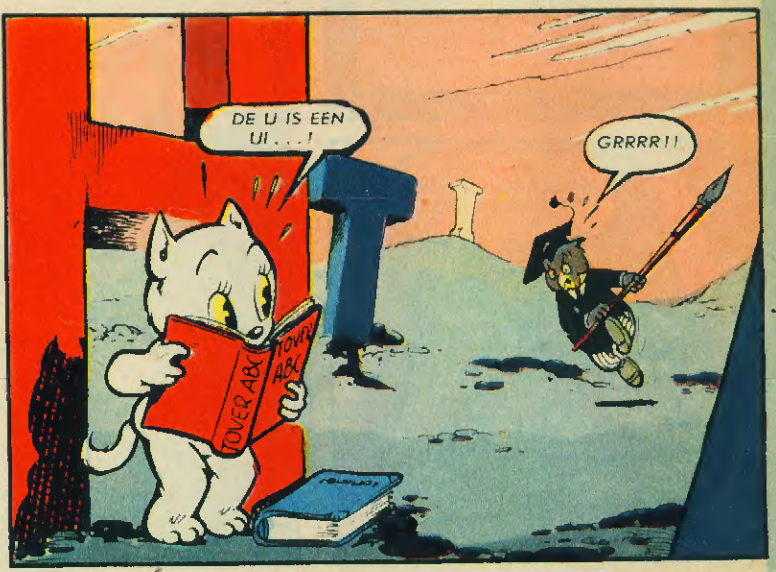

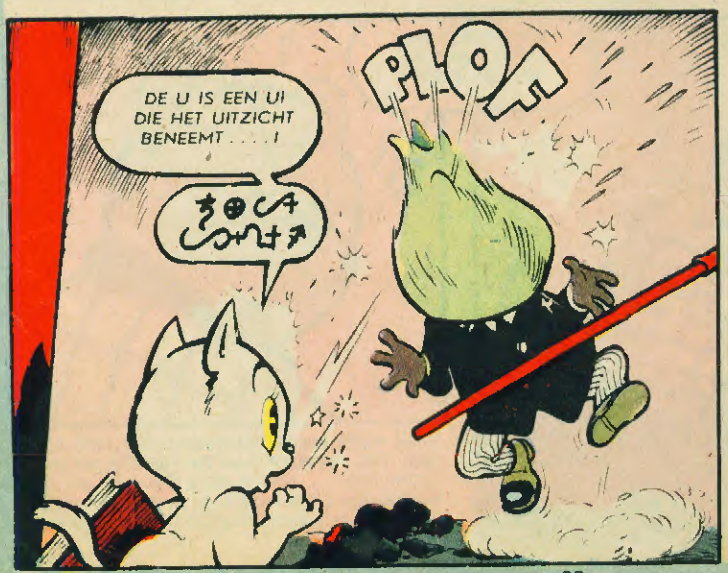

DE DOORDRINGENDE UIENLUCHT DEED DE RAMPZALIGE BEWAKER UITBARSTEN IN EEN HUILBUI, DIE HEM VOLKOMEN MACHTELOOS MAAKTE . . . .

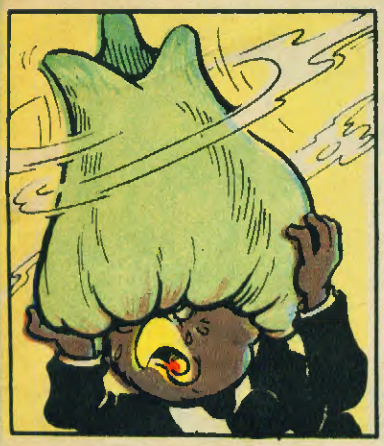

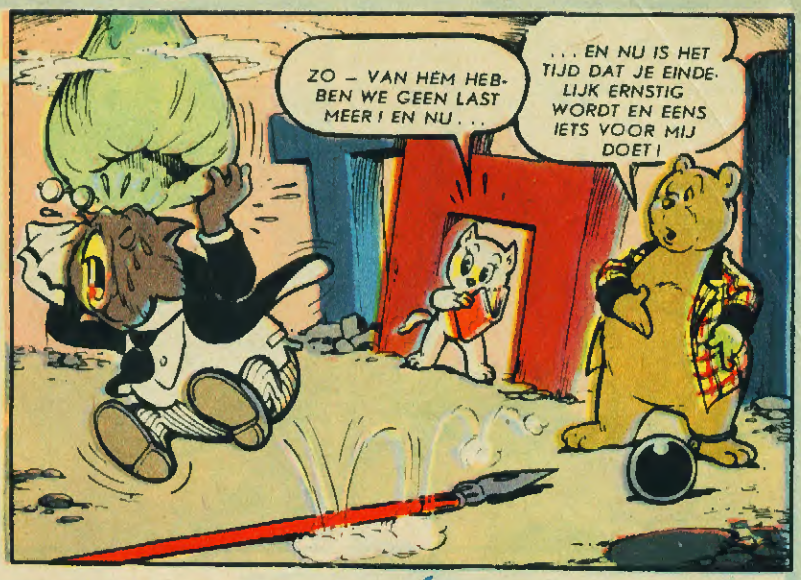

TOM POES WAS HEEL TEVREDEN OVER DE TOVERSPREUK, DIE HIJ GEVONDEN HAD – MAAR DE KRACHTIGE UITWERKING WAS WEL ONAANGENAAM VOOR DE ONGELUKKIGE HEER BOMMEL . . .

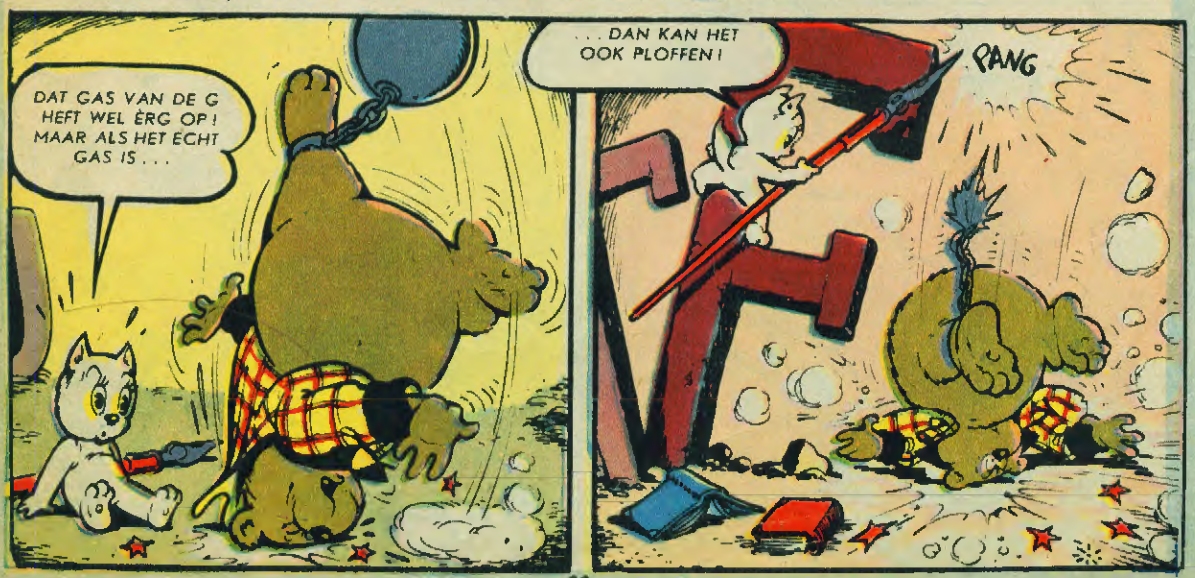

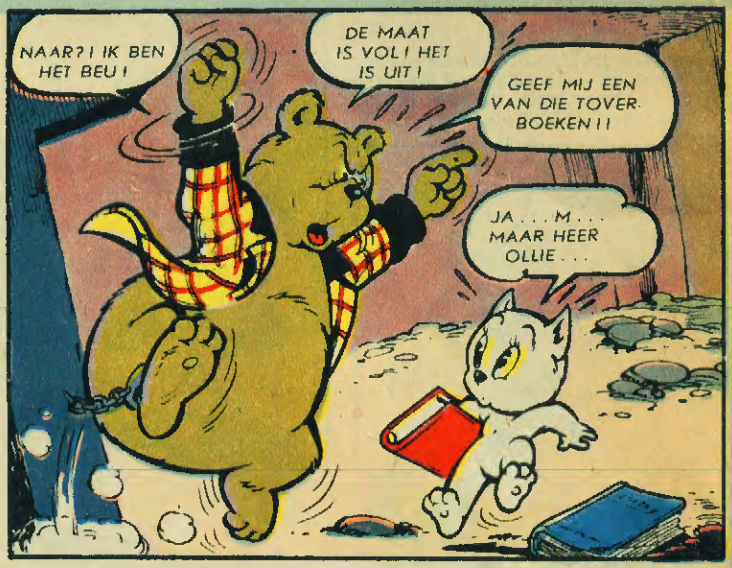
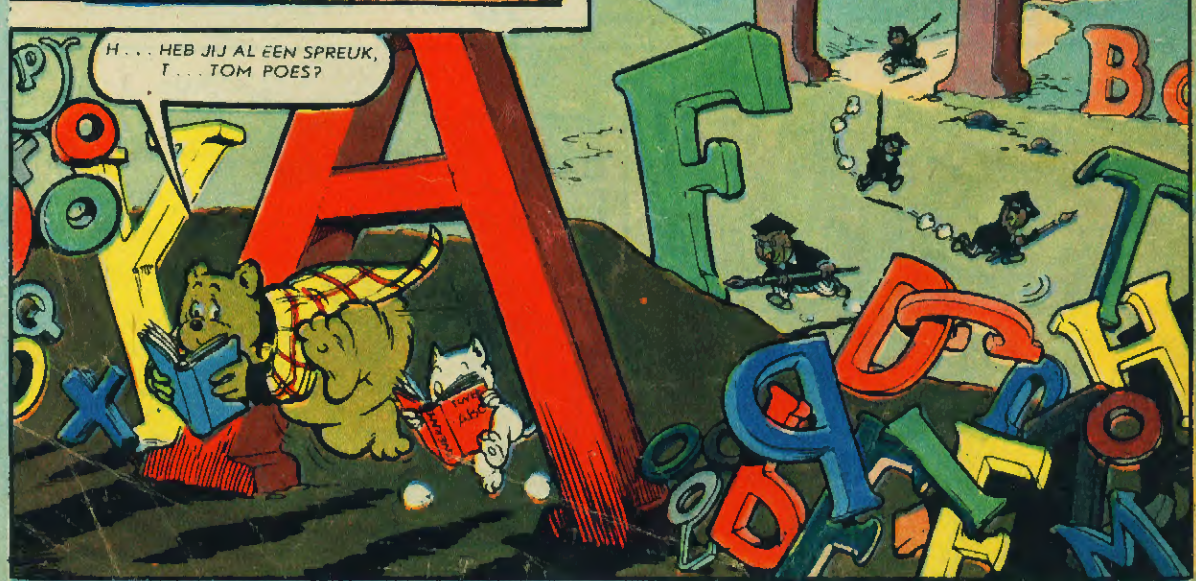
TOM POES HAD GELIJK! DE BEWAKER, DIE EERST DOOR DE TOVER UIT ONSCHADELIJK WAS GEMAAKT, HAD ZICH TENSLOTTE ENIGSZINS HERSTELD EN WAS ZIJN COLLEGA'S GAAN WAARSCHUWEN. HELAAS HAD HEER BOMMEL INTUSSEN ZEER VEEL TIJD VERMORST MET HET ZOEKEN NAAR EEN PRETTIGE TOVERSPREUK . . . EN NU WAS HET AL BIJNA TE LAAT! TERWIJL DE BEWAKERS, HUN VERVAARLIJKE PENNEN OMKLEMMEND, SNEL NADERDEN, NAMEN HEER OLLIE EN TOM POES MET HUN TOVERBOEKEN OVERHAAST DE VLUCHT . . .